

PŘEDSEDA ČKAIT

Vážená paní
Mgr. Marie Benešová

ministřyně spravedlnosti
Úřad vlády ČR
Nábřeží Edvarda Beneše 4
118 01 Praha 1

V Praze dne 14. 5. 2019 č. j. 555/2019

Vážená paní ministřyně,
předsedkyně Legislativní rady vlády,

dovolte mi, abych Vám jménem České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT) i jménem svým blahopřál ke jmenování ministřyní spravedlnosti a předsedkyní Legislativní rady vlády. Ve Vaší funkci Vám přeji mnoho úspěchů a věřím, že případná spolupráce s naší Komorou bude úspěšná.

Naše profesní komora je od roku 2015 oficiálním připomínkovým místem Legislativní rady vlády a do dnešního dne do meziresortních připomínkových řízení odeslala 870 zásadních a doporučujících připomínek k 60 návrhům právních předpisů.

Od konce minulého roku se autorizované osoby ČKAIT zaměřily zejména na předfinální i finální připomínkový proces k věcnému záměru stavebního zákona, jako stěžejního předpisu, který historicky ovlivňuje jejich práci. Do meziresortního připomínkovacího řízení jsme odeslali 113 zásadních a 44 doporučujících připomínek. Aktivně jsme se zúčastnili i jejich konferenčního vypořádání, kde do počtu zásadních připomínek předkladatel věcného záměru zařadil i 12 zásadních připomínek z mého úvodního dopisu z pozice předsedy ČKAIT, který byl do meziresortního připomínkového řízení taktéž odeslán.

Jelikož jsme od zpracovatele ani předkladatele věcného záměru standardně neobdrželi předem ke konferenčnímu vypořádání návrh vypořádání, z odposlechu jsme si statisticky poznamenali, že zpracovatelem/předkladatelem bylo akceptovaných 33 našich připomínek, vysvětlených 55 a se 37 připomínkami jsme byli v rozporu.

Proč tento úvod?

Po nahlédnutí do oficiálních dokumentů, které byly předány 30. 4. 2019 a 6. 5. 2019 na Úřad vlády ČR jsme se dočetli, že jsme odeslali jenom 41 zásadních připomínek, z toho bylo 17 akceptovaných a 24 vysvětlených (přitom u sedmi z nich ČKAIT klasifikovala na projednávání rozpor). Po přečtení a porovnání předložené verze věcného záměru stavebního zákona s vypořádací tabulkou jsme dospěli k závěru, že Legislativní rada vlády neobdržela informaci o tom, že ze zůstatku 84 našich připomínek bylo 24 akceptovaných, 41 neakceptovaných (z toho 30 bylo klasifikovaných jako rozpor) a 19 připomínek nebylo možné dohledat z důvodu změny textu věcného záměru. **Z našeho pohledu jde o netransparentnost vypořádání meziresortního připomínkového řízení.**

V tomto dopise bych chtěl poukázat na dvě naše stěžejní připomínky, u kterých byl výsledek konferenčního vypořádání z naší strany - rozpor.

Nesouhlasili jsme s návrhem, aby dokumentace pro povolení stavby byla jenom v rozsahu stávající dokumentace pro územní rozhodnutí doplněné o stavebně konstrukční řešení s důrazem na návrh nosných konstrukcí a stabilitu stavby.

Projektová dokumentace pro územní rozhodnutí dle našeho mínění nedává úplný podklad pro stavební povolení. Zejména u posouzení statiky, požárně bezpečnostní řešení (PBŘ), bezbariérového užívání stavby (BUS), přípojek apod. je nutná podrobnější specifikace. Má to vliv na rozdělení požárních úseků, celkové PBŘ stavby, vedení a kapacitu přípojek, konstrukční výšky, které ovlivňují celkovou výšku stavby apod. Výčet všech důvodů by zabral několik stránek. Navrhované řešení povede k anarchii v povolování a následným problémům s kolaudováním, za které by měl následně nést odpovědnost stavební úřad. To ovšem není ve veřejném zájmu.

Z důvodu možnosti vyhodnocení zpracované projektové dokumentace pro předkládanou žádost o povolení stavby nejen z hledisek jejího umístění v území a vazeb na okolí, ale i technických požadavků na stavby s ohledem na potřebu ochrany veřejných zájmů, je pak dle našeho názoru nutno zachovat zpracování dokumentace v rozsahu odpovídajícím dnešní dokumentaci pro vydání společného povolení [§ 1 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb].

Z vypořádací tabulky jsme se dozvěděli lakonické vysvětlení:

Koncepce dokumentace odpovídá navrženému režimu povolení stavby. Věcný záměr je v souladu se schválenou koncepcí rekonstrukce veřejného stavebního práva projednanou vládou dne 4. 9. 2018.

V textu věcného záměru se dočteme, že „Výhodou bude jednodušší posouzení takové dokumentace pro stavební úřad, jakož i pro účastníky řízení a dotčené orgány, které nebudou integrovány do nové soustavy stavební správy...“ . I přesto, že ve věcném záměru není veřejný zájem blíže specifikován, nemůžeme se smířit s představou, že schválená vládní koncepce měla za cíl uzákonit takovou dokumentaci, která by byla srozumitelná pro stavební úřady a další účastníky, a ne, aby chránila veřejný zájem.

Jsme si vědomi skutečnosti, že ač je naše Komora oficiálním připomínkovým místem [Legislativní pravidla vlády čl. 5 odst. 1 písm. f)], rozpory s námi předkladatel neřešil [Legislativní pravidla vlády čl. 7 odst. 4 písm. e)], protože nemusí řešit: *Připomínka není předmětem rozporu, i když ji tato připomínková místa označila za zásadní.* Na straně druhé, je podle autorizačního zákona v působnosti ČKAIT

- spolupůsobit při ochraně veřejných zájmů v oblasti výstavby, architektury a územního plánování
- posuzovat návrhy obecně závazných předpisů dotýkajících se výkonu odborných činností
- hájit stavovské zájmy autorizovaných osob

a proto za naší zásadní připomínkou je třeba vidět snahu o to, **aby stát nerezignoval na plnění sedmi základních požadavků na stavby.**

Další naší zásadní připomínkou byl požadavek na projektanta jako účastníka řízení.

Vychází ze správního řádu § 27 odst. 2: „*Účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.*“

Máme za to, že rozhodnutím stavebního úřadu pro povolení stavby jsou projektanti dotčeni ve svých právech i povinnostech, které mají specifikované již v platném stavebním zákoně

- v § 158 odst. 1 SZ (*výkon vybraných činností, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě*),

- v § 159 odst. 2 SZ (*Projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu*

vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru a působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány.)

Autorizovaná osoba, která je zodpovědná za dokumentaci, potažmo za stavbu, by měla být zákonem ochráněna nejméně do té míry, aby měla přístup k nezbytným informacím. Běžně se stává, že mezi vypracováním dokumentace, stavebním řízením a kolaudací uplyne dlouhý časový úsek. Stavebník není povinen být v kontaktu se zpracovatelem dokumentace pro povolení stavby, není povinen jej informovat o průběhu řízení ani zahájení stavby. Přesto tento zpracovatel odpovídá za stavbu, realizovanou (možná) podle jeho dokumentace. Autorizovaná osoba nemá možnost se jakýmkoliv způsobem bránit realizaci stavby v rozporu s dokumentací, přičemž zpětné zjištění tohoto stavu může být nemožné, nebo alespoň velmi obtížné.

Na konferenčním vypořádání tato naše připomínka nebyla akceptována, z naší strany – rozpor. Neumíme si ovšem vysvětlit, z jakého důvodu se tato (a i jiné připomínky s rozporem) do vypořádací tabulky vůbec nedostaly. Pochopili bychom, že se rozpory s námi řešit nebudou, ale snad bychom se měli alespoň písemně, cestou vypořádací tabulky dozvědět, proč jsme nebyli akceptováni.

A to už i z toho důvodu, že z celého věcného záměru týkajícího se procesního práva a stavebního práva hmotného se vine jako červená nit - **zdůrazněná odpovědnost projektanta a stavbyvedoucího**. Neumíme si představit, jaké následky bude podle předkládaného věcného záměru stavebního zákona nést projektant za vadu díla například v případě dnes tak diskutované kauzy „Trojské lávky“, pokud budou mosty (ale i jiné stavby) schvalované jenom na základě územního rozhodnutí, tedy s návrhem nosných konstrukcí a stability stavby **v rozsahu dnešní přílohy č. 1 vyhlášky o dokumentaci staveb** (v rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby).

Nevíme, zda se projednávání Věcného záměru stavebního zákona účastní pánové doc. JUDr. Bohumil Havel, Ph.D., JUDr. Stanislav Kadečka, Ph.D. a Mgr. František Korbel, Ph.D, t. č. členové LRV. Pokud ano, je nám divné, že skuteční autoři věcného záměru stavebního zákona budou sami sebe připomínkovat, a zda nejde o střet zájmů. Víme, že oficiálním předkladatelem je Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, ale je obecně známo, že skutečným autorem je Hospodářská komora zastoupena výše uvedenými pány.

Byli bychom rádi, kdyby se Legislativní rada vlády na svém jednání, které se bude týkat „Věcného záměru stavebního zákona“ seznámila s výše uvedenými skutečnostmi.

S pozdravem

Ing. Pavel Křeček
předseda ČKAIT

Na vědomí: ministryně pro místní rozvoj